

SETMANARI CASTELLARENÇ

ANY III :: NUM. 125
Castellar del Vallès - 19 juliol 1935Reducció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La son i el carro de vela

Una de les formes més senzilles i agradables que existeixen en aquest món per a dormir és—sense dubte—dins d'un carro de vela.

Molts han parlat llargament sobre el son mel·lifer que comporta el poder dormir en una barca, riu avall, amb aigües a bastament tranquil·les. Altres, així mateix, ho han fet al·ludint la beatitud d'un repòs damunt del brossall humit del camp, estintolats a la solana, ben-tost minva la calor i el sol esdevé confortable. Però els qui mantenen aquestes tesis és de creure que encara no han tingut lleure de provar la delícia voluptuosa que hi ha en saber dormir dins d'aquests grans carros de vela punxeguda, dels quals mai ningú ha dit que portessin cap pressa per arribar enlloc.

Són uns carros feixucs que porten el soroll del tro a les rodes i es bleguen com una canya tendra quan bufa el torb. L'època més avinent per a viatjar-hi és la hivernal, així que la pluja ha pouat fonament els camins i el pas d'altres baluernes hi han deixat uns solcs força profunds. Quan el temps de la tarda ja comença a tombar i tot el món llangueix entre dues llums, llavors l'aire empedreix aquestes roderes, les glaça, diríem que les torna de vidre, i aleshores fa l'efecte que aquests carros filen per damunt de llaunes i ganivets. Però deixeu que la rècula us mení al seu pas; deixeu que els botons de les rodes vagin fregant el bardissar dels marges i no us sobteu pel tràngol i pel trontoll que agafa el vostre cos.

A força de moure-us cap aci i cap allà, de sentir el baf de les bèsties i de les herbes que el carro va colltorçant, us vindrà una mena de son desconeguda, mentre la quietud de la vostra inconsciència us cantarà a cau d'orella una cançó tota buida i baixa de to.

És en aquests moments quan la substància de totes les coses es torna aigualida i incoherent. Una sopor que sembla gravitar en l'aire us afeixuga i clou els ulls. Diríeu que dos insectes alats, volant per la fosca, s'han introduït en el caragol somnolent de les vostres oïdes, i us pessiquen i lluiten amb tota la força de llurs èlitres per encontrar-se dins del vostre esperit.

Una pedra, un lleu decliu en el camí, la roda que s'apregona unes polsades, tots aquests incidents fan créixer la imaginació i us posen en un estat completament negatiu; aviat us imagineu que el vostre cos s'estimba avall avall d'una afrau pregona, infinita i sense remei, però us adoneu, també, que la vostra còrpora ha esdevingut fluida, intangible, vaporosa com el fum. És que heu passat a viure en una nora esfera, en un món aeri i indeterminat, i aquest canvi us fa present a la taula del concit paradisiac...

I camí enllà de la carretera, endormiscat en el recó més abrigat del vostre carro, gronxat o malmès—com vulgueu—de mil formes i distintes maneres, l'esperit acabarà per fondre-se-us, dolçament colpit per les delícies de la son més bella, aguda i difícil de resistir.

A. CASAJOANA CARDONA

VIDA MUNICIPAL

A les nou hores del dia 10 del mes que som, va reunir-se l'Ajuntament per tal de celebrar sessió ordinària.

Després de llegir-se i aprovar-se l'acta de la sessió últimament celebrada, es dona compte de les comunicacions oficials rebudes, entre les quals hi figura un escrit de l'Associació d'Amics del Grup Escolar Emili Carles-Tolrà.

Fou llegit l'esmentat escrit, manifestant tot seguit el senyor Alcalde, que l'havia visitat la Junta de dita Associació,

exposant-li que veurien amb satisfacció que l'Ajuntament ingressés com a Soci de la mateixa, demanant si era possible que la Presidència els indiqués amb quina quantitat li semblava que l'Ajuntament hi cooperaria, a la qual cosa, digué el senyor Alcalde, que no podia avançar cap impressió per quan volia que fos la Corporació en ple la que decidís sobre aquest particular.

Després de les precedents manifestacions, va entrar-se tot seguit a una llarga i interessant deliberació convenint-se, per unanimitat que l'Ajuntament havia de situar-se en un terreny neutral, dona-

da la significació particular que tenia la constitució de dita Associació, doncs el criteri unànim de tot l'Ajuntament, fou que tota vegada que l'esmentada Associació pel títol que porta, sembla considerar-se solament Amics d'unes escoles, l'Ajuntament des d'aquest lloc havia de considerar-se amic de totes les escoles de la població. Per tant i havent arribat a una conclusió de criteris, va convenir-se per unanimitat acordar: Contestar a l'Associació d'Amics del Grup Escolar Emili Carles-Tolrà, que l'Ajuntament previ estudi i discussió de la seva petició escrita i confirmada per la visita de la seva Junta, entenia no podia formar part de l'Associació com a Soci de la mateixa, pel motiu de què segons el títol que ostenta, sembla que la seva missió vulgui limitar-se a un determinat sector de les escoles de la població i l'Ajuntament entén que ha d'ésser amic tan dels infants d'unes escoles com de les altres.

També va acordar-se votar-se una quantitat de mil pessetes anyal, amb càrrec al pressupost ordinari perquè l'Ajuntament, si ho considera convenient i en la forma que acordi oportunament, les distribueixi entre els mestres i mestresses de la població, àdhuc la de Sant Felí del Recó.

A continuació foren aprovades les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxadador, així com les notes de jornals invertits en la prestació de diversos serveis de caràcter municipal.

També foren aprovats dictamens de la Comissió de Foment, concedint permís als senyors Leandre Muntada, Sebastià Claramunt Casamada, Maria Viñas Argas, Pere Creus Camps i Caterina Mas, Vda. Vilatersana.

La Presidència digué que havia designat com Alcalde de Barri de Sant Felí del Recó, al senyor Forrellat Ossul.

A les 11 hores, va donar-se la sessió per acabada.

Neveres

modernes a preus econòmics les trobareu a la Llauneria de

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

PERFILS

Les manies pintoresques

Moltes de les coses tangibles que preocupen als mortals d'avui dia, no responen pas sovint, a un específic desig especulatiu o a un dinamisme precís de la voluntat.

Que es lliurin batalles aferrissades per per a obtenir un guany, o tan solament un benestar immediat i còmodes, no vol pas dir que es moguin tots els ressorts i desficiis dintre els límits de la realitat pura.

L'evadir-se sovint d'un ambient transitori o rutinari, ja pressuposa, no obstant, un anhel fèrvid per superar tot allò que estimem banal o mixtificat.

Per tant, les pretensions ens salven. I així veiem com moltes persones fan reflectir la seva visió preferida, cap a una perifèria sentimental o pintoresca, àdhuc que, sovint, la previsoriosa simplicitat freni moltes il·lusions cares.

Fan bé, tan mateix. Al cap d'avall, la vida, com tot viatge, és un intercanvi de sensacions imprevisibles, l'assoliment de les quals es fa tangible per mitjà de la curiositat més afnada, o bé per un instint molt reeixit en matèria d'observacions.

Naturalment, que tot és qüestió de preferències. Hi ha persones que es passen la vida analitzant, — que vénen a ésser com una mena de filòsofs o teoritzadors — i d'altres que se la passen somniant, — diguem-los contemplatius, poetes o snobs.

El que cal, altrament, és perfilar-se en un lloc adient i abastar-ne les conseqüències. Serà, per alguns, una fal·lera enutjosa, o mental, o plena de prejudicis; i per als altres, un afer biològic, natural, sibarític.

Tot estriba en què l'esperit hi sigui present, i que el medi on es mou la persona, sigui pròdic en possibilitats emotives per a la major captació de fantasies, que al cap i a la fi, són normes també que, si no ens proporcionen un resultat pràctic i immediat, almenys ens otorguen una variada argumentació per a enlairar-nos cap a regions capricioses, on l'ànima hi reposi com en un oasi.

Demaneu

PINYA TROPICAL

Refresc de pinya
expremuda

En tots els Cafès i Bars

Tot això és tan vell com el món; i no és pas patrimoni exclusiu de cap persona determinada. El dret a la fantasia està a l'abast de tothom; i, una mica cada dia, o un moment de cada lleure, és suficient per a aprofitar un suport experimental que, com molts d'altres, no tendeixen més que a matar l'estona o a esbandir l'avorriment.

La facècia, és el de menys; l'ambició és el que compta.

Fixeu-vos sinó, amb quina formidable dosi de fantasia no va proveït aquell que es dedica «a buscar tres peus al gat»; o bé aquell altre que es dedica a «apedregar a la lluna». No gens menys digne d'admiració, era aquell muntanyenc que per a guanyar camí «feia avançar el ruquet arrera». Espectacular o impossible, el cert és que tot cau de ple en el país de les quimeres.

I en aquest ordre dels encisos i temptatives fantàstiques sense vàlua ni consistència, en podríem citar algunes esporàdiques aportacions, ben gracioses, la reincidència de les quals justifiquen una voluntat a prova de bomba, i a l'abast de tots els talents i fortunes.

Per exemple, «ponar aigua amb un cistell», serà tan entretingut com es vulgui; és una modalitat, però, un xic passada de moda, i no obstant, molt apropiada per a passar hi ben ocupat i entretingut tota la vida.

Una altra dèria específica, i que comporta un cert estil, o quan menys un gust per demés exquisit: «extreure melodies modernes d'una branca de figuera, ajudant-se d'un arquet de violí... Serà, tanmateix, d'una voluptuositat excèntrica, i que més d'un pacient virtuós haurà intentat, no sabem si amb èxit falaguer.

Segurament que deuria ésser d'aquella mena de galifardeu parsimoniós, el que pretenia «fer dormir les criatures al so d'un fiscorn vuicentista».

De totes maneres, val a dir també, que hi han desigs i fantasies de tipus previsors i no pas frustrats. Ho podem constatar, amb aquell bon hostaler que s'entestava «cada matí en trobar al ponedor dos ous ferrats que acabava de deixar-hi la gallina més rossa». Es conta que era el mateix, si no fallen les històries, que «preparava un codonyat, saborós i flonjo, amb uns quants palets de riera».

Si no anem errats, possiblement alguns comprendran que això passava en aquell hostal que qualsevol vianant afeinat hi «podia menjar sopes amb un embut». Talment com en alguns hostals d'avui dia.

No intentarem més precisions, ni detallarem més inventives originals, perquè

no voldríem pas que algun aficionat pretengués aprofitar-se d'aquestes experiències: n'hi ha prou amb què es reflexioni, malgrat tot, en què la fe i l'entusiasme, obren miracles.

Naturalment, que moltes d'aquestes manies cauen de ple en l'àrea dels impossibles, i no pas en la modalitat característica de les imaginacions creadores i il·luminades. Les formes poètiques, demés de sensibilitat, reclamen intel·ligència.

La constància i l'enginy, però, han bastit molts castells en l'aire; i hem de creure que si el nostre Comte Arnau travessava les muntanyes cavalcant son corser blanc; i en temps remots hi havia bruixes que transitaven pels aires, al fer-se nit, a cavall d'unes escombres, no devia ésser del tot difícil per a alguns sapastres entossudits, en reeixir i triomfar eficaçment amb una sèrie de projectes i iniciatives particulars, per descabellades i estrambòtiques que semblessin a primer cop de vista.

Els resultats?... Ah!, ja hem quedat que la part pràctica es deixa de banda quan de fantasiar llargament es tracta. La nul·litat major, en la vida, és la de no saber fusionar la fantasia amb la realitat.

J. VIVES I BORRELL

Lletra oberta

Sr. Director del setmanari «La Farga»
Present

Distingit Sr. meu: Novament em permetu la llibertat de demanar-vos si tindreu a bé publicar l'adjunta carta oberta al setmanari de la vostra digna direcció, per la qual cosa i en la confiança d'ésser atès, us avenço el meu agraïment.

Atentament us saluda

J. Valls

Sr. Valentí Buxadé

Present

Amic Buxadé: Responent a la vostra lletra oberta publicada en el setmanari local «La Farga» del dia 12 d'aquest mes, com a contestació a la meua del dia 5, adreçada al corresponsal de «La Humanitat», he de dir-vos: Que crec que en la defensa d'uns atacs injustos no havia de donar encara les gràcies i menys emprar paraules afalagadores; n'obstant reconec la cruesa de la meua redacció, però he de fer-vos present que quan hi ha necessitat i el cas s'ho mereix, sé perfectament conduir-me per les normes de cortesia que cal. El cas simptomàtic a què us referiu, no succeix en mi aquesta vegada, ni la indignació que presumiu haver-me produït tampoc m'ha conduït

cap a la deriva. Serà això una pretensió vostra.

Com que no era el meu propòsit entaular cap polèmica, sinó davant la vostra al·lusió situar públicament la meua posició professional i el concepte que en tinc, vâreig protestar d'una acusació que estic convençut de no haver donat lloc a fer-me-la, per tant no he de contestar el contingut de la vostra lletra perquè retreure els punts que toqueu, per aclarir-los, seria allargar-ho massa, poguent resultar contraproductius, per això, Sr. Buxadé, davant la direcció que hi heu donat ara, segons la vostra rèplica, jo he de fer-vos present que d'insistir m'apartaria de la trajectòria que tinc formada i manifestada en la meua primera carta, la qual si vâreig cursar va ésser per la interpretació que vâreig donar al contingut de la vostra al·lusió i que ara tracteu de desvirtuar cap un altre camí, al qual no vull entrar precisament per les raons que us donava en la meua esmentada lletra.

Afectuosament us saluda.

J. VALLS

LES LLETRES

MELANGIA

Esqueixa l'espai, l'ocella
que va sense guia i nord...

Al fugir, llur cantarella
ens porta l'amarg record,

d'un amor en llunyania:
d'un pressentiment mig gris...
L'ocella que enllà fugia,
ha deixat el meu cor trist...

EMILI GRAELLS CASTELLS

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —2—
PARETS —0—

Per fi, el tan esperat Castellar-Parets, ha fet la seva aparició, acompanyat d'una pluja persistent que ha servit per refrescar un xic els ànims dels aficionats locals. Malgrat el mal temps, un bon nombre de persones han seguit sota els paraigües la lluita entre aquests dos potents equips. El joc ha sigut de bona qualitat, si bé un cert nombre d'incidències entre els jugadors, han amenaçat convertir en batalla un tan interessant encontre, però l'enèrgica actuació de l'àrbitre, ha evitat tot intent. Durant el primer temps, Piñot, que tingué una altra enorme actuació, salvà el Castellar d'una «debacle». Fernández i Serra, emprant joc dur, estil Parets, contrarrestaren els contrincants i acabà

el temps amb empat a zero gols. El segon temps fou de domini del Castellar; als 15 minuts, Gil, d'un gran xut, marcà el primer gol local i poc després, Rius, de «penalty», logrà el segon.

Del Parets, tots es defensaren i àdhuc dominaren un xic. Els millors, el porter i l'extrem dret. Del Castellar, Piñot, Serra, Fernández i Rius, els millors, si bé, tots jugaren simplement bé. L'arbitratge, fou bo. L'equip vencedor era integrat per: Piñot, Serra, Vives, Busqueta, Fernández Rius, Montserrat, Carreras, Nieto, Gil i Montfort.

NOTI-SPORT

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 14:

Català 1 - Sant Fost 1

Castellar 2 - Parets 0

Colomenca - Santa Perpètua

(no es presentà el Santa Perpètua)

La Garriga - Montmeló (suspès)

Nacional - Ripollet (suspès)

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Català	12	6	4	2	21	18	16
Castellar	12	7	1	4	32	19	15
Parets	12	6	3	3	20	13	15
Colomenca	12	6	2	4	25	18	14
La Garriga	11	6	2	3	20	19	14
Sant Fost	12	4	4	4	14	16	12
Nacional	11	5	2	4	26	24	12
Ripollet	11	5	0	6	19	29	10
Montmeló	11	2	2	7	14	22	6
Santa Perpètua	12	1	0	11	10	22	2

X

GLOSSARI

A ple estiu d'un matí de festa, els amants de la natura sortim a fer un esmorzar a fora.

L'aire és fresc i ple de perfums. I seguint el serpenteig del camí del bosc, caminem embriacs d'una joia verdadera.

A tot el voltant nostre s'aixequen amb majestat les accidències dels terrenys, matitzats per les més variades tonalitats verdes que són la continuïtat d'una primavera.

Les escarpades cingleres caracteritzen i donen un relleu inimitable pels homes, a la magnífica i mai prou cantada obra Natura.

Hem arribat fins a una font que ben arrepuada a la muntanya, va rejant cançonera dessota dues albes de fulla platejada que constantment l'amanyaguen.

I corrent pels corriols del bosc hem cercat llenya seca per aparellar l'esmorzar. Que gustós era!

Més tard el sol ha començat a escalfar un xic, i ens hem ajegut llarga estona per les ombres d'aquells pins i alzines.

En el transcurs d'aquest mig son, han anat desfilar per la nostra pensa les més tendres concepcions, i la més alta i delicada poesia. I a l'obrir els ulls i mirar el cel, dues tórtora passaven juganeres i daurades pel sol.

I ens hem vist la migdiada al damunt, quan hem decidit retornar a la llar amorosa.

El sol, aleshores si que escalfava amb intensitat. I les cigales donaven aquella característica tan estival amb les seves cantúries plenes d'una folia hiperbòlica.

Més tard, quan ja prop del poble, hem trobat camps plens de garberes, on les formigues adalerades proveïen per l'hivern, i el seu feinejar incessant era coronat pels cants del bosc que fins allà ressonaven.

Mentrestant veient el contrast, desfilava clarament per la meua imaginació aquella faula de Samaniego que quan era infant hem contava l'avi.

MARCEL JUNCA

NOTICIARI

INCENDI

Dissabte passat a la matinada, es declarà un incendi a un cobert situat al pati d'una casa de la Carretera de Sentmanat, propietat del veí Antoni Segarra Vives.

S'adonà del foc, el mosso d'un veí, anant a trucar seguidament a la casa, els quals de seguida, anaren a demanar auxili personant-se al lloc del succés tot seguit, les Autoritats locals, Mossos d'Esquadra, Empleats municipals i gran nombre de veïns, els quals procediren a l'extinció de l'incendi.

No obstant va cremar-se tot el cobert de referència i el que hi havia en el mateix, com sigui llenya, etc.

Les pèrdues es calculen en unes 1.140 pessetes, segons valoració que ens ha estat posada de manifest i l'edifici estava assegurat.

El senyor Segarra, ens ha visitat per pregar-nos fem constar el seu més sincer agraïment envers totes aquelles Autoritats i veïns que activament contribuïren a l'extinció de l'incendi que acabem de ressenyar.

BALL DE CARRER

Continuant la costum el vernat del carrer Sant Jaume, d'organitzar cada any un ball de carrer, demà dissabte tindrà lloc, comptant amb la valuosa cooperació de l'orquestrina «Majèstic».

TEMPESTA

Dilluns a la tarda, es registrà a la nostra població, un furios temporal de llamps i trons, si bé va ploure poc, caient algunes xispes elèctriques en alguns llocs.

Ens assabentem que una ensorrà part d'una galeria o cobert d'una casa del carrer de Sant Iscle, i també n'entrà una altra per una finestra de la casa Casé, deixant de moment, paralitzat un braç a la filla gran del senyor Casé, apart del consegüent esglai.

Sortosament no ha tingut conseqüències, cosa que celebrem.

L'ORFEO CASTELLARENC

La Secció d'homes del nostre benemèrit Orfeó Castellarenc, el proper diumen-

ge dia 21, es trasllada a Tarragona, en concepte de viatge d'esplai.

Ho celebrem i els desitgem que l'excursió els plagui i força.

L'EXPOSICIO DEL COL·LEGI VERDAGUER

Amb l'assistència de les Autoritats locals, fou inaugurada l'Exposició Escolar del Col·legi Verdaguer (P. P. Escolapis) el propassat diumenge dia 14.

Com era d'esperar, l'Exposició ha constituït un complet èxit pel Col·legi: les sales profusament il·luminades, ocupant lloc preeminent el retrat de D.ª Emília Carles de Tolrà, exímia Fundadora del Col·legi; la disposició i quantitats dels treballs presentats pels alumnes, la condició en els mapes i quaderns, reveladora d'una actuació constant dels mestres i l'originalitat en la presentació d'alguna de les tasques escolars, han contribuït en grau manera a l'èxit fent digne d'ésser visitada l'esmentada Exposició.

Han cridat poderosament l'atenció els dibuixos i pintures dels alumnes més avançats, avalorats amb la presentació d'una sèrie de tapiços i pintures del Professor, visitats i encomiats per moltes persones de Castellar, amants de l'art i del bon gust.

Felicitem als organitzadors de l'Exposició i ens felicitem de què s'hagi pogut realitzar a Castellar, una exhibició de cultura com l'esmentada, ja que palesa l'amor a l'educació i ensenyament que es respira a la nostra població, i a la capacitat esperançadora dels nostres infants.

DE L'EXCURSIO AL MONTSENY

Tal com anunciàvem, diumenge passat tingué lloc l'excursió a Santa Fe del Montseny, organitzada pel prestigiós amant d'aquest bell esport, el nostre bon amic Lluís Vall, el nombre dels quals s'a-propava al centenar.

L'anada es realitzà passant per Granollers, fins a Sant Celoni, on es descansà una hora per emprendre els 16 quilòmetres de pujada que hi ha fins arribar a Santa Fe i el retorn es féu passant per Arenys de Munt, on es visità la cova de Nostre Dona de Lourdes de Subirans, instal·lada pel mateix estil del Lourdes francès, si bé encara s'està acabant de construir alguns llocs per a major comoditat dels turistes.

Sabem que pel dia 28 del mes que som, l'amic Vall, torna a organitzar la mateixa excursió i no cal dir que desitgem a tots els que hi concorrin els hi plagui força.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre els veïns Jaume Sors Puig i Província Badia Serra.

—ES POSA EN VENDA una casa al carrer Nou, una al carrer Sant Llorenç, i una altra al carrer de les Bessetes, així com també uns casals al camp del Casé, a molt bon preu, i algunes cases al pla de Sabadell.

Per informes, carrer Sant Miquel, 30.

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10
FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

ES FAN I REFAN TOTA CLASSE DE MATALASSOS per encàrrecs dirigir-se al carrer Major, 88.

:: Per a portes, Mobles i Funerària ::
recordeu sempre la **FUSTERIA de**
Bartomeu Gelis - Centre 25

ESPECTACLES

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit
1a cultural: GAVIOTAS
LA INTREPIDA per Joan Lowell
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD per
Stan Laurel - Oliver Hardy - Jimmy Durante - Polly Moran - Lupe Velez.
I una COMICA.

Agrupació Esportiva Castellar F. C. Diumenge, dia 21 - Tarda a les 3

Desplaçament a Sant Fost per a jugar el corresponent partit
«Torneig Copa Vallès»

Castellar F. C. - Sant Fost F. C.

EQUIP:

Piñot
Serra Vives
Busqueta I Fernández I Rius II
Montserrat Carreras Nieto Gil Montfort
Suplent: Torrents
PREUS: Socis 3'50 ptes. - No socis 4 ptes.

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació 309 entresol 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals
en hipoteques o document privat, etc.
i sobre tota classe de finques urbanes
i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a pròrroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos. Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.